

METHODOLOGICAL APPROACHES TO THE FORMATION OF ENTREPRENEURIAL CAPACITY IN FUTURE MANAGERS OF SOCIO-CULTURAL ACTIVITIES

МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ФОРМУВАННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ СПРОМОЖНОСТІ У МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Shymanskyi V.R. / Шиманський В.Р.

postgraduate / аспірант.

Dragomanov Ukrainian State University

Ukraine, Kyiv, Pirogova, 9, 01601

Академія праці, соціальних відносин і туризму

Україна, Київ, Пирогова, 9, 01601

Анотація. Стаття присвячена методологічним підходам формування підприємницької спроможності у процесі професійної підготовки майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності. Розкрито практичні аспекти впровадження методологічних підходів у професійну підготовку майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності. Основними методологічними підходами формування підприємницької спроможності у процесі професійної підготовки майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності визначено: компетентнісний, проєктний, інтегративний та проблемно-орієнтований. Зазначені підходи створюють основу для формування підприємницької спроможності майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності, здатних працювати в умовах інноваційних викликів та забезпечувати розвиток соціокультурної сфери.

Ключові слова: підприємницька спроможність, методологічні підходи, майбутній менеджер соціокультурної діяльності, професійна підготовка.

Вступ.

У сучасному світі розвиток підприємницької спроможності є ключовим аспектом професійної підготовки майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності, оскільки саме вона уможливорює здатність ефективно діяти в умовах швидких соціальних, економічних та технологічних змін. Соціокультурна сфера характеризується високою динамічністю, яка проявляється у швидкому оновленні форматів культурних заходів, зміні запитів аудиторії та розвитку нових форм соціальних комунікацій.

Крім того, сучасна соціокультурна діяльність вимагає від управлінців здатності до генерування інновацій, адаптації до глобальних трендів та застосування інтегративних моделей управління, які об'єднують знання з економіки, маркетингу, психології та культури [9]. Ефективність діяльності менеджерів у цій галузі визначається їх умінням впроваджувати підприємницькі здатності в управління проєктами та у розвиток інституцій культури.

Потреба в інтеграції підприємницьких навичок у процес підготовки обумовлена і тим, що соціокультурна сфера часто функціонує на перетині ринкових і соціальних механізмів. Це вимагає від менеджерів не лише розуміння культурного контексту, але й здатності забезпечувати фінансову стійкість, розробляти стратегії розвитку та ефективно працювати з різними категоріями стейкхолдерів. Таким чином, формування підприємницької

спроможності стає основою для підвищення конкурентоспроможності випускників освітніх програм у соціокультурній галузі.

Проектування програми формування підприємницької спроможності майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності має здійснюватися на засадах комплексу наукових підходів. Методологічні підходи у професійній підготовці майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності розкривали: Т. Дорошенко [7], І. Зінькова [2], Н. Кочубей [3], Н. Кулалаєва [6], Т. Літвінова [4], В. Любарець [5], Т. Скорик [7], Н. Терентьева [7] та інші.

Разом з тим, аналіз наукових досліджень та практичних розробок з проблеми професійної підготовки майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності свідчить, що не розглянуто теоретико-методологічне обґрунтування саме формування у них підприємницької спроможності.

Тому мета статті полягає у виборі та обґрунтуванні методологічних підходів у розробці та реалізації процесу формування підприємницької спроможності майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності.

Основний текст.

Соціокультурна діяльність охоплює широкий спектр професійних завдань, серед яких управління проектами в сфері культури, організація масових заходів, культурних фестивалів, освітніх програм, розробка стратегій розвитку культурних інституцій та ефективного налагодження комунікації з громадськістю. Особливістю цієї сфери є її багатокомпонентність та інтегративний характер, який вимагає від менеджерів здатності поєднувати знання в галузях культури, соціології, економіки та менеджменту.

У цьому контексті підприємницька спроможність стає критично важливим компонентом професійної підготовки майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності. Вона включає здатність швидко адаптуватися до змін ринку, виявляти нові можливості, розробляти інноваційні ідеї та реалізовувати їх на практиці. Як зазначає К. Павлов [11], успішність у соціокультурній діяльності залежить від вміння використовувати підприємницький підхід для створення цінності для аудиторії, одночасно забезпечуючи фінансову стійкість проєктів.

Вміння адаптуватися до змін ринку є одним із ключових аспектів підприємницької спроможності майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності. Як свідчать дослідження вчених [6], соціокультурна сфера перебуває у стані постійної трансформації, зумовленої зміною запитів аудиторії, впливом глобалізації та впровадженням цифрових технологій. Це вимагає від фахівців здатності передбачати тенденції та гнучко реагувати на них.

Інноваційність, у свою чергу, передбачає розробку та впровадження нових форм організації соціокультурних заходів, використання сучасних технологій для популяризації культури та створення продуктів, що задовольняють унікальні потреби різних цільових аудиторій. Як наголошує К. Павлов [11], інновації у соціокультурній сфері виступають не лише засобом досягнення економічних результатів, а й інструментом соціального впливу.

Формування підприємницької спроможності майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності, які готуються до роботи в соціокультурній сфері,

має стати пріоритетом освітніх програм. Це включає:

- розробку навчальних курсів, що інтегрують знання з менеджменту, маркетингу та креативного мислення;
- залучення здобувачів освіти до практичної діяльності через участь у проєктах, стажуваннях та волонтерських програмах;
- використання цифрових інструментів, які допомагають моделювати реальні умови соціокультурної діяльності.

Таким чином, підприємницька спроможність майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності є необхідною умовою для досягнення успіху в соціокультурній діяльності, адже саме ці навички дозволяють фахівцям ефективно працювати у динамічному середовищі, задовольняючи сучасні потреби суспільства.

Серед методологічних підходів у процесі формування підприємницької спроможності майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності є компетентнісний підхід, спрямованих на формування цілісного комплексу знань, умінь, навичок, а також ціннісних орієнтацій, які забезпечують ефективність професійної діяльності. У контексті підготовки майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності, цей підхід особливо важливий, оскільки дозволяє формувати підприємницьку спроможність як одну з основних складових професійної спроможності.

Відповідно до дослідження Зінькової підприємницької спроможності, вважаємо, що підприємницька спроможність є багатогранною категорією, яка включає:

1. Стратегічне мислення – здатність розробляти довгострокові плани, враховуючи як зовнішні ризики, так і внутрішні ресурси організації. Це дозволяє менеджерам соціокультурної діяльності ефективно реалізовувати проєкти, орієнтуючись на досягнення цілей у мінливих умовах ринку.

2. Здатність до ризику – важливий аспект підприємницької діяльності, що включає вміння приймати обґрунтовані рішення в умовах невизначеності. Для соціокультурної сфери це означає, наприклад, здатність запускати нові формати заходів чи освоювати нові ринки.

3. Креативність – здатність генерувати нові ідеї та адаптувати інноваційні підходи до розв'язання професійних завдань. У соціокультурній діяльності креативність проявляється в створенні унікальних культурних продуктів та подій, що відповідають запитам аудиторії.

Впроваджуючи компетентнісний підхід у освітній процес для успішного формування підприємницької спроможності майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності необхідно розробити та впровадити інтегративні прийоми:

- Практико-орієнтований зміст – зокрема, освітні програми, що охоплюють основи підприємництва, менеджменту, фінансів, а також практичні завдання, орієнтовані на розв'язання реальних кейсів у соціокультурній сфері.
- Проектно-орієнтовані залучення до проєктів – здобувачі освіти залучаються до розробки проєктів у сфері культури, що дозволяє їм

застосовувати отримані знання у практичній діяльності.

- Міждисциплінарні та бінарні зв'язки – наприклад, використання знань з психології для побудови ефективної комунікації з аудиторією чи застосування маркетингових інструментів для популяризації культурних продуктів.

Як свідчать дослідження І. Беха [1] та інших науковців, компетентнісний підхід сприяє формуванню у здобувачів освіти не лише технічних знань, а й так званих «softskills», таких як комунікація, лідерство, управління конфліктами. У підготовці майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності це дозволяє забезпечити високий рівень готовності до виконання професійних завдань, адаптивності до змін та ініціативності у впровадженні інновацій.

Таким чином, компетентнісний підхід є дієвим інструментом у формуванні підприємницької спроможності майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності, спрямовуючи їх на успішну професійну діяльність у динамічному середовищі соціокультурної сфери.

Проектний підхід є одним із ключових методів, які використовуються в освітньому процесі для формування підприємницької спроможності майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності. Його сутність полягає у впровадженні освітніх завдань у формі проектів, що сприяють набуттю практичного досвіду, розвитку професійних навичок і формуванню підприємницького мислення.

Розглянемо компоненти проектного підходу.

1. Розвиток управлінських навичок. Проектний підхід дозволяє здобувачам освіти здобути знання та навички з планування, організації та контролю за виконанням завдань. Управління соціокультурними проектами включає всі етапи від аналізу аудиторії та формулювання мети до реалізації заходів і оцінювання їхньої ефективності [6].

2. Фінансова грамотність. Реалізація проектів у соціокультурній сфері потребує вміння управляти ресурсами, зокрема фінансовими. Це включає складання бюджету, залучення коштів (фандрейзинг), а також звітування перед стейкхолдерами. Практичне залучення здобувачів освіти до проектів допомагає формувати ці навички в реальних умовах.

3. Командна робота. Проектна діяльність передбачає роботу в групах, що сприяє розвитку навичок міжособистісної комунікації, лідерства та управління конфліктами. Взаємодія здобувачів освіти у команді дозволяє їм вчитися враховувати різні точки зору та ефективно розподіляти обов'язки.

Реалізація проектного підходу в освітньому процесі:

❖ Інтеграція теорії та практики. Проектний підхід передбачає вирішення практичних завдань на основі теоретичних знань. Наприклад, здобувачі освіти можуть розробляти концепцію культурного заходу (фестивалю, виставки, концерту) і реалізовувати її, застосовуючи знання з менеджменту, маркетингу та комунікацій.

❖ Організація реальних заходів. Викладачі можуть включати до навчальної програми організацію соціокультурних подій, таких як благодійні акції, мистецькі ярмарки або освітні семінари. Це дозволяє здобувачам освіти здобути досвід у плануванні та реалізації заходів, комунікації з аудиторією та

управлінні ресурсами.

❖ Оцінка та рефлексія. Важливим етапом проєктної діяльності є аналіз виконаної роботи. Рефлексія дозволяє здобувачам освіти визначити сильні та слабкі сторони реалізованого проєкту, оцінити власний внесок у командну роботу та зрозуміти перспективи для покращення [6].

Переваги проєктного підходу:

- ✓ Розвиток ініціативності – майбутні менеджери соціокультурної діяльності вчать брати на себе відповідальність за проєктні рішення, що сприяє формуванню активної життєвої позиції.
- ✓ Практична орієнтованість – залучення до реальних проєктів дозволяє здобувачам освіти отримати досвід роботи, який безпосередньо відповідає вимогам професійної діяльності.
- ✓ Підвищення мотивації – участь у проєктах сприяє формуванню у майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності зацікавленості у навчанні та прагненню досягати реальних результатів.

Проєктний підхід у підготовці менеджерів соціокультурної діяльності є ефективним інструментом для інтеграції знань і практики [6]. Він стимулює розвиток критичного мислення, креативності та здатності до співпраці, що є основними складовими підприємницької спроможності.

Таким чином, проєктний підхід не лише розвиває професійну компетентність, але й забезпечує практичну підготовку майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності до викликів, які вони зустрінуть у реальному професійному середовищі.

Інтегративний підхід у формуванні підприємницької спроможності майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності є сучасною освітньою методологією, спрямованою на поєднання знань із різних дисциплін для формування цілісної системи професійної підготовки. Цей підхід дозволяє розширити світогляд майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності та підготувати їх до роботи в умовах складних, багатовимірних викликів соціокультурного середовища.

О. Щербина-Яковлева [8], акцентує увагу на важливості міждисциплінарного підходу у формуванні підприємницької спроможності майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності, оскільки це сприяє гармонійному поєднанню знань з економіки, менеджменту, психології, соціології та культури. У соціокультурній діяльності такий підхід дозволяє менеджерам розуміти й адаптуватися до різноманітних контекстів:

1. Економічний контекст – здатність аналізувати ринкові умови, розробляти бюджети проєктів, залучати інвестиції та ефективно використовувати ресурси.

2. Менеджерський контекст – вміння управляти командами, координувати діяльність організацій і розробляти стратегії розвитку соціокультурних інституцій.

3. Психологічний контекст – навички ефективної комунікації, управління конфліктами, мотивації команди та врахування особливостей поведінки аудиторії.

4. Соціологічний контекст – розуміння соціальних процесів, аналіз потреб громади та впровадження ініціатив, що сприяють соціальній згуртованості.

Менеджери соціокультурної сфери працюють у динамічному середовищі, де кожен проєкт вимагає врахування різноманітних чинників. Інтегративний підхід дозволяє їм:

- враховувати економічні аспекти (наприклад, фінансова стійкість культурних заходів);
- використовувати психологічні інструменти для побудови взаємодії з аудиторією;
- орієнтуватися у соціальних процесах для забезпечення відповідності заходів потребам громади.

Як приклад, організація фестивалю може включати аналіз соціологічних досліджень про інтереси цільової аудиторії, розробку стратегії залучення спонсорів, планування рекламної кампанії на основі знань з маркетингу та врахування психологічних особливостей мотивації відвідувачів.

Впровадження інтегративного підходу у процес формування підприємницької спроможності майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності:

1. Міждисциплінарні навчальні програми. Створення курсів, які об'єднують знання з економіки, менеджменту, психології та соціології. Наприклад, курс "Соціокультурний менеджмент" може включати модулі з маркетингу, управління проєктами, основ соціології культури та психології комунікації.

2. Практико-орієнтоване навчання. Залучення здобувачів освіти до виконання реальних проєктів, що вимагають використання знань із різних дисциплін. Наприклад, організація студентського театру чи благодійного заходу сприятиме одночасному розвитку управлінських, соціальних та психологічних навичок.

3. Інноваційні методи викладання. Використання кейс-методів, рольових ігор та симуляцій, які дозволяють здобувачам освіти моделювати реальні ситуації соціокультурної діяльності.

Переваги інтегративного підходу формування підприємницької спроможності майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності:

- ✓ Гнучкість та адаптивність – випускники, підготовлені за цим підходом, здатні працювати в умовах змінних вимог і складних завдань.
- ✓ Системне мислення – інтеграція знань із різних галузей сприяє формуванню цілісного розуміння професійних викликів і шляхів їхнього вирішення.
- ✓ Підвищення конкурентоспроможності – багатопрофільна підготовка дозволяє фахівцям ефективно реалізовувати себе в різних аспектах соціокультурної діяльності.

Інтегративний підхід сприяє розвитку у майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності інноваційності, критичного мислення та підприємницького потенціалу [5]. Завдяки цьому підходу майбутні менеджери соціокультурної діяльності здобувають комплекс здібностей, здатностей,

спроможностей, необхідні для досягнення успіху в умовах сучасного динамічного середовища.

Таким чином, інтегративний підхід формування підприємницької спроможності майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності є ефективним інструментом для підготовки їх діяти на перетині різних сфер і відповідати сучасним вимогам соціокультурної сфери.

Проблемно-орієнтований підхід (Problem-Based Learning, PBL) є інноваційною освітньою методикою, яка спрямована на розвиток у майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності здатності до аналізу, критичного мислення та прийняття рішень через вирішення реальних або змодельованих проблем. Цей підхід є особливо актуальним для підготовки майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності, оскільки дозволяє формувати підприємницьку спроможність у динамічному середовищі.

Ю. Савельєв [10], наголошує, що сутність цього підходу полягає у створенні умов, у яких здобувачі освіти мають самостійно вирішувати складні завдання, використовуючи міждисциплінарні знання та навички. Це включає:

- Формулювання проблеми – викладачі пропонують здобувачам освіти реальну або змодельовану проблему, яка потребує творчого підходу та аналізу.
- Самостійний пошук інформації – здобувачі освіти повинні ідентифікувати ресурси, які допоможуть їм знайти рішення, включаючи літературу, експертні дані, соціальні дослідження тощо.
- Групова робота – завдання часто виконуються в командах, що сприяє розвитку комунікативних та організаційних навичок.
- Прийняття рішень – на основі аналізу даних здобувачі освіти пропонують та обґрунтовують рішення проблеми.

Реалізація проблемно-орієнтованого підходу у формуванні підприємницької спроможності майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності:

1. Робота над кейсами. Здобувачі освіти отримують завдання, що моделюють реальні виклики соціокультурної сфери. Наприклад, як вирішити проблему зниження відвідуваності місцевого культурного центру, або як залучити нову аудиторію до театру.

2. Проектні проблеми. Викладачі можуть пропонувати здобувачам освіти організувати соціокультурну подію в умовах обмеженого бюджету чи часу. Це дозволяє майбутнім менеджерам розвивати навички стратегічного планування та управління ризиками.

3. Аналіз невизначеності. Як зазначає Ю. Савельєв [10], одна з переваг підходу – розвиток здатності працювати в умовах невизначеності, коли інформації недостатньо або вона суперечлива. Наприклад, організація події в умовах нестабільного фінансування чи змінних запитів громади.

4. Рефлексія та зворотний зв'язок. Обов'язковим етапом є аналіз виконаної роботи, що включає обговорення результатів, виявлення помилок та оцінку успішності прийнятих рішень.

Переваги проблемно-орієнтованого підходу у формуванні

підприємницької спроможності майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності:

- ✓ Розвиток критичного мислення – здобувачі освіти вчаться аналізувати проблему з різних точок зору та знаходити оптимальні шляхи її вирішення.
- ✓ Формування підприємницької спроможності – залучення до розв'язання реальних проблем сприяє розвитку ініціативності, відповідальності та здатності до інновацій.
- ✓ Практична спрямованість – робота з реальними кейсами дозволяє здобувачам освіти здобувати досвід, який безпосередньо відповідає вимогам професійної діяльності.
- ✓ Розвиток навичок командної роботи – виконання завдань у групах сприяє формуванню лідерських здібностей та ефективної взаємодії.

Ю. Савельєв [10] зазначає, що проблемно-орієнтоване навчання сприяє більш глибокому засвоєнню знань порівняно з традиційними методами, оскільки здобувачі освіти активно залучені в освітній процес. У контексті підготовки менеджерів соціокультурної діяльності цей підхід дозволяє формувати готовність до роботи в умовах реальних викликів, що є важливим для досягнення успіху в професійній діяльності.

Таким чином, проблемно-орієнтований підхід забезпечує розвиток здатностей майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності швидко адаптуватися, приймати рішення, критичного мислення та підприємницького потенціалу, що робить його важливим інструментом у підготовці висококваліфікованих фахівців для соціокультурної сфери.

Ефективне застосування методологічних підходів, таких як компетентнісний, проєктний, інтегративний і проблемно-орієнтований, потребує створення відповідних умов у освітньому процесі. Практична реалізація цих підходів сприяє формуванню у майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності підприємницької спроможності та підготовці їх до роботи в динамічному середовищі соціокультурної сфери.

Залучення майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності до діяльності культурних установ дозволяє їм безпосередньо знайомитися з реальними аспектами управління соціокультурними проєктами.

Можливості для практики: організація виставок, проведення фестивалів, підготовка театральних постановок або культурно-освітніх заходів під час яких майбутні менеджери соціокультурної діяльності отримують досвід планування, реалізації та аналізу ефективності заходів, а також розвивають навички роботи з аудиторією та стейкхолдерами.

Практики, які мають досвід роботи в соціокультурній сфері, можуть ділитися знаннями та навичками, які не завжди доступні в межах традиційного навчання, а саме під час проведення тренінгів:

- Основи управління соціокультурними проєктами.
- Стратегії фінансового планування та залучення ресурсів.
- Робота з волонтерами та партнерами.
- Методи роботи: інтерактивні лекції, воркшопи, групові проєкти.

Зміст тренінгів сприяє адаптації майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності до сучасних викликів та можливостей у соціумі, а також формуванню мережевих зв'язків, корисних для майбутньої кар'єри.

Інтеграція цифрових інструментів у освітній процес дозволяє моделювати реальні бізнес-процеси та підприємницькі ситуації. Цифрові платформи: симулятори управління культурними проєктами, системи управління ресурсами (CRM), маркетингові інструменти. Наприклад, практичні завдання:

- 1) Розробка та просування віртуальних культурних заходів.
- 2) Симуляція бізнес-процесів, таких як бюджетування чи маркетингові кампанії.
- 3) Використання аналізу даних для оцінки ефективності заходів.

Результатами інтеграція цифрових інструментів у процес формування підприємницької спроможності майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності: здобувачі освіти навчаються застосовувати сучасні технології для управління культурними проєктами, що підвищує їхню конкурентоспроможність на ринку праці.

Інтеграція практичних аспектів у процес формування підприємницької спроможності майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності:

1. Підготовка викладачів. Навчання викладачів ефективному використанню методологічних підходів і цифрових технологій.
2. Індивідуальний супровід здобувачів освіти. Підтримка здобувачів освіти у практичній діяльності через наставництво з боку викладачів і практиків.
3. Мережа партнерства. Розширення співпраці з місцевими культурними інституціями, громадськими організаціями та бізнесом для створення платформ практичного навчання.

Практичні аспекти впровадження методологічних підходів у процес формування підприємницької спроможності майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності забезпечують гармонійне поєднання теоретичних знань та практичних навичок, необхідних для успішної діяльності у сфері соціокультурного менеджменту.

Висновки.

Формування підприємницької спроможності у майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності є важливим напрямом сучасної професійної освіти. Компетентнісний, проєктний, інтегративний та проблемно-орієнтований підходи створюють основу для формування підприємницької спроможності та професійного розвитку майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності, що сприятиме їх успішній адаптації до ринку праці.

Джерела:

1. Бех І.Д. Теоретико-прикладний сенс компетентнісного підходу у педагогіці. К.: Виховання і культура №12 (17,18). 2009. С.5–7.
2. Зінькова І. І. Педагогічні умови формування підприємницької культури майбутніх фахівців сфери послуг і туризму: дис. ... канд. пед. наук / ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника». Івано-Франківськ, 2020. 289 с.

3. Кочубей Н. В. Соціокультурна діяльність : навчальний посібник. Суми : Університетська книга, 2015. 122 с
4. Літвінова Т. В., Левадна К. Ю. Вища школа як соціокультурне середовище формування професійних лідерів. Освіта майбутнього: концепції, методи, підходи : монографія / за ред. В. В. Любарець, Н. В. Бахмат. К. : Міленіум, 2020. С. 145-151.
5. Любарець В. В. Теорія і практика професійної підготовки майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності в умовах інформаційно-освітнього середовища : дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.04 / Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова. Київ, 2019. 515 с
6. Теорія і практика проектного навчання у професійно-технічних навчальних закладах. монографія / В. М. Аніщенко, М. В. Артюшина, Т. М. Герлянд, Н. В. Кулалаєва, Г. М. Романова, М. М. Шимановський та ін.; за заг. ред. Н. В. Кулалаєвої. Житомир: «Полісся», 2019. 208 с.
7. Терентьєва Н. А., Скорик Т. В., Дорошенко Т. В. Підготовка майбутніх фахівців напряму «Менеджмент соціокультурної діяльності»: виклики сучасності. Вісник Черкаського університету. 2017. № 17-18. С. 86-94
8. Щербина-Яковлева О. Ю. Менеджмент соціокультурної діяльності як напрям наукового та технологічного знання [Текст]: підручник: у 2 ч. Ч.1. Дидактика, логіка, методологія / О. Ю. Щербина-Яковлева, М. О. Ключко, А. М. Щербина; за заг. ред. О. Ю. Щербини-Яковлевої. Суми: СумДУ, 2019. 249 с.
9. Liubarets V. Kryvets Yu. Digitalization of creative industries in culture and awareness in the minds of ministerial suspenship. SWorldJournal, 2(26-02), 2024. 152–156. <https://doi.org/10.30888/2663-5712.2024-26-00-034>
10. Savelyev Yuriy. Проблемно-орієнтоване навчання у контексті мультикультурної освіти // Problem-Oriented Learning in the Context of Multicultural Education. (October 5, 2004). Social Policy and Social Work, 2004, Vol. 4 (28). P. 123-134
11. Socially competent management of corporations in a behavioral economy: Collection of scientific papers / resp. ed. Ondrej Mikulaš, Kostiantyn Pavlov, Karol Viktor, Olena Pavlova, Ladislav Viera, Liudmila Shostak, Anton Milan, Alla Lyalyuk. European institute of further education, Podhájska, 2021. 262 p.

***Annotation.** The article is devoted to methodological approaches to the formation of entrepreneurial capacity in the process of professional training of future managers of socio-cultural activities. The practical aspects of the implementation of methodological approaches in the professional training of future managers of socio-cultural activities are revealed. The main methodological approaches to the formation of entrepreneurial capacity in the process of professional training of future managers of socio-cultural activities are defined as: competency-based, project-based, integrative, and problem-oriented. These approaches create a basis for forming the entrepreneurial capacity of future managers of socio-cultural activities, capable of working in the conditions of innovative challenges and ensuring the development of the socio-cultural sphere.*

***Keywords:** entrepreneurial ability, methodological approaches, future manager of socio-cultural activities, professional training.*